

ner vel, at man kunde have nøiedes med en kortere Tid end 4 Aar, men det lægger jeg ikke megen Vægt paa. So længere Tid Fiskerbefolkningen har til at indrette sig, desto bedre for den. Men jeg kan ikke se, hvorfor man, naar man er paa det Rene med, at man ikke vil ind paa en almindelig Fiskerilovgivning, at man ikke vil træffe Bestemmelser med Hensyn til Garnenes Bestaaffenhed, Mafsevidde osv., ikke lige saa vel skal varetage de Fiskeres Tarv, som støtte sig til den gjældende Lov, naar dette lader sig fuldstændig forene med det Formaal, som Lovforslaget har stillet sig som Opgave; jeg kan ikke se, at der er det Allermindste i Veien herfor. Det er sagt, at naar vi tage Lovforslaget som det foreligger, er det i Realiteten ikke nogen Forandring i den bestaaende Lovgivning; det er kun at blive staaende ved det Gamle, som vi have havt i en længere Arrække. Ja, det lader sig sige i Forhold til den store Mængde af Fiskere, men ikke i Forhold til de Fiskere, som allerede for 4 Aar siden have sættet deres Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal, have kjendt Højesteretsdommen, været glade ved den og troet, at der i deres Fiskevande kun kunde fiske i Overensstemmelse med denne Højesteretsdom. Naar der nu kommer Andre, der indgribe i denne deres lovlige Ret, og de klage til Politiet, men ikke kunne faae deres Ret gennemført, og naar der saa kommer en Lov, som slaar det fast, at de ikke mere have denne Ret, bliver det for dem i Virkeligheden en Lovforandring; man vil ikke kunne gjøre det begribeligt for dem, at der blot er Tale om at blive staaende ved det Gamle. Jeg kan ikke se Andet, end at, naar det foreliggende Lovforslag staar paa det Standpunkt at holde det almindelige Spørgsmaal om Fiskerestfaberne aabent, bør man varetage Fiskernes Tarv ved dels at give dem en Frist til at forandre deres Garn, dels paa de Steder, hvor de have foretaget denne Forandring og kun holdt sig til, hvad der nu er den gjældende Lov, at sikkre dem mod Indgrib fra andre Fiskeres Side, vel ikke Indgrib i Lovens Forstand, men Indgrib efter Fiskernes Opfattelse, idet f. Ex. Fiskerne i Store Belt betragte Beltet som værende deres Fiskevand overfor Limfjordsfiskerne. Altsaa, fra et Lovgivningsstandpunkt mener jeg, man bør tage Mindre-

tallets Forslag. Jeg kan ikke se Andet, end at det er hensigtsmæssigt og ved forskjellige Leiligheder vil kunne gjøre stor Nytte. Jeg skal ikke komme ind paa det store Spørgsmaal, hvilke Garn der ere de hensigtsmæssigste, og om man overhovedet bør give Forskrifter for Mafsevidden. Det er meget muligt, at Forestillingen om, at Fiskeriet ved Brugen af snævre Mafser kan udtømmes, ikke har Noget paa sig for de store Fiskevandes Vedkommende; men der er ikke Tvivl om, at i mere indelukkede Bunde ligesom i Indsøer ville Fiskene kunne aldeles udryddes ved uhenigtsmæssige Fiskerestfaber, eller dog Fiskemængden forringes, saa at der gaar en længere Arrække hen, inden en ny Fiskebestand vandrer ind igjen fra Havet. At noget Saadant er Tilfældet for Limfjordens Vedkommende, kan der ikke være Tvivl om, thi hele Lovgivningen for denne Fjord er netop bygget paa Forudsætningen om, at da det er et indelukket Vand, er det nødvendigt at gjøre Indskrænkning i Fiskernes Ret til at fiske med hvilke som helst Redstaber. To af de Andragender, der foreligge, bære Vidnesbyrd om det Samme. I Holbæk Fjord og Mafstov Fjord have vi to indeluktede Fiskevande, med Hensyn til hvilke Befolkningen har været paa det Rene med, at Fiskeriet vilde ødelægges, naar man kunde fiske med hvilke som helst Redstaber. Jeg kan for mit Vedkommende nævne et fjerde Vand, nemlig Korsør Nor. De Fleste, som have passeret Korsør, ville vide, at Indløbet til Noret er et meget smalt Vand. Det følger af sig selv, at Fiskene paa et saadant Sted let ville kunne udtømmes. Fiskeriet paa Noret spiller en stor Rolle for Befolkningen om Vinteren, naar Fiskeriet paa Havet paa Grund af uroligt Veir eller Isforhold ligger stille. Der er en stor Del af den Korsørste Fiskerbefolkning, som lever af Alefiskeriet paa Noret, idet de gaa ud paa Isen og stange Mal. Der er mange Familier, som fuldstændig skaffe sig Underhold derved hele Vinteren igennem. Men naar der skal være fuldstændig Frihed med Hensyn til Fiskerestfaberne, er man udsat for, at fremmede Fiskere kunne komme og ødelægge Fiskeriet. Man kunde maaste sige: Men det er jo ikke stet, hvorfor skulde det stes i disse 4 Aar? Hertil svarer jeg, at det er en Tilfældighed, at det ikke er stet. For en halv Snes Aar siden